

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121414722
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6121414722.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V. G., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpenému advokátkou JUDr. Martinou Čelkovou, Štefánikova 22, 066 01 Humenné, IČO: 37 938 754, o zaplatenie 13.510,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/137/2021-143 zo dňa 16.05.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku II., t.j. výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.197,35 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.197,35 eur od 02.12.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
III. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 36% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.06.2021 domáhal na žalovanom v upomínacom konaní zaplatenia sumy 9.682,50 eura, úroku vo výške 2.918,04 eura, úroku z omeškania vo výške 91,39 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.682,50 eura od 02.12.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu z úverovej zmluvy zo dňa 15.03.2018. Žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 15.03.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam, ktorými bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch dohodnuté splátky. Postupca preto vyhlásil ku dňu 15.01.2019 mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy. Podľa žaloby pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu

vo výške 13.510,93 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.682,50 eura, z riadneho úroku vo výške 2.918,04 eura a úroku z omeškania vo výške 910,39 eura.

Súd prvej inštancie konštatoval, že voči Okresným súdom Banská Bystrica vydanému platobnému rozkazu pod sp.zn. 24Up/1137/2021, ktorým bolo žalobe vyhovie, podal žalovaný odpor, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť, namietajúc aktívnu legitimitáciu žalobcu keďže neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky. Namietal taktiež absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí v zmluve.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu, ktorým bola Všeobecná úverová banka, a.s., a žalovaným bola dňa 15.03.2018 pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 10.000,- eur. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať splátkami po 160,53 eura mesačne v počte splátok 95. Dátum prvej splátky bol 20.04.2018, dátum poslednej splátky (termín konečnej splatnosti) bol 20.02.2026 „Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby bola 11,40 % ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 12,73 % a výška RPMN bez zliav bola 15,02 %. Z poskytnutého úveru žalovaný uhradil žalobcovi sumu 802,65 eura.

Listom zo dňa 03.12.2018 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 496,78 eura a zároveň bol upozornený na možnosť vrátenia zostatku celého úveru pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Listom z 15.01.2019 bol žalovaný vyzvaný na predčasné splatenie zostatku úveru z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňom 15.01.2019, žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom veriteľa, Všeobecnou úverovou bankou, a.s., zo dňa 07.12.2020.

Posudzujúc zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetom konania bol nárok zo spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 10.000,- eur, ktorý mal žalovaný zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 160,53 eura, pri počte splátok 95, žalovaný uhradil čiastku 802,65 eura. Úver poskytnutý na základe zmluvy vyhodnotil súd prvej inštancie ako úver bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu, že podľa súdu prvej inštancie v zmluve chýba obsahová náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., a to síce doba trvania zmluvy, ktorá podľa súdu prvej inštancie nebola v zmluve presne časovo špecifikovaná. Z uvedeného dôvodu pri poskytnutí úveru 10.000,- eur a zaplatení sumy 802,65 eura patrí žalobcovi suma 9.197,35 eura. V prevyšujúcej časti preto žalobu zamietol. Konštatoval, že námietky žalovaného o nedostatku vecnej aktívnej legitimitácie žalobcu boli bez relevancie. Žalobca predložil súdu dôkazy o tom, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmluve bola táto možnosť dohodnutá. Žalovaný bol upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pričom bol v meškaní s platením viac ako 3 splátok a mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená k 15.01.2019. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobca predložil súdu aj dôkazy o skúmaní bonity žalovaného.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, na ustanovenie § 54 ods. 1 a 2, § 657, § 559 ods. 1, 2, § 565, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2 a na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2, vychádzajúc z pomeru úspechu k neúspechu vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to voči výroku I. a výroku III. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne. Uviedol, že vo svojom vyjadrení z 25.02.2022 výslovne poukázal na to, že bol upozornený iba na možnosť odstúpenia od zmluvy a na podľa neho z toho vyplývajúce úplne iné možné následky majúce význam pre žalovaného. Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. v bode VIII. konštatujú, že banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú pohľadávku s príslušenstvom pred dátumom konečnej splatnosti úveru dohodnutým v zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak bol súčasne upozornený na zámer uplatniť právo banky vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Podľa žalovaného táto podmienka nebola splnená. Kedy mal byť žalovaný upozornený na vyhlásenie predčasnej splatnosti, nie je z odôvodnenia rozhodnutia súdu zrejmé. Listina, na ktorú súd odkazuje, a to výzva VÚB, a.s. z 03.12.2018, obsahuje iba upozornenie na možnosť banky od zmluvy odstúpiť. V tomto rozsahu súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z nesprávne zistených skutkových tvrdení súd následne vyvodil podľa žalovaného aj nesprávny právny záver, že pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia banky na nebankový subjekt. Vo vyjadrení zo 17.04.2022 žalovaný mal za to, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť z dôvodu, že jeho právny predchodca nekonal s odbornou

starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať úver. Osobitne poukázal na to, že pre prípad, že súd uzná úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nakoniec súd aj učinil, v takomto prípade pri poskytnutom úvere 10.000,- eur, z ktorého bolo zúčtovaných 200,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru, reálne teda žalovaný obdržal 9.800,- eur. Pri počte splátok 95 by mesačná splátka istiny predstavovala 103,16 eura a v takom prípade žalovaný pri úhrade 802,65 eura uhradil sedem celých splátok a časť ôsmej splátky. Žalovaný tak uhradil splátky v mesiaci apríl - október 2018 a časť splátky splatnej v mesiaci november 2018. Pri úhrade 802,65 eura mal uhradené splátky do mesiaca október 2018 a v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bol v omeškaní so splátkami za mesiac november a december 2018. Právny predchodca tak nebol oprávnený úver zosplatiť keďže žalovaný nebol v omeškaní s viac ako dvomi (ale iba presne dvomi splátkami za 11. a 12. mesiac v roku 2018, nie viac) keďže splátka splatná za mesiac január 2019 by bola splatná až 20.01.2019. Právny predchodca žalobcu však úver zosplatiť už 15.01.2019, t.j. v čase keď žalovaný nebol v omeškaní s viac ako dvomi splátkami a ani s jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace. Rozsudok je podľa žalovaného aj nepreskúmateľný keďže súd sa nijako, alebo len okrajovo, zaoberal argumentmi žalovaného. Na podklade uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach, stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 10.11.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola založená na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusia byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Nesprávnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie má podľa žalovaného spočívať v tom, že žalovaný mal byť právnym predchodcom žalobcu v zmysle všeobecných obchodných podmienok upozornený na zámer uplatniť právo banky vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Bol však upozornený iba na možnosť odstúpenia od zmluvy, z čoho podľa žalovaného majú vyplývať úplne iné možné následky, ktoré majú pre žalovaného význam. Navyše podľa žalovaného listina, na ktorú odkázal súd prvej inštancie, listina z 03.12.2018, obsahuje iba upozornenie na možnosť banky od zmluvy odstúpiť. Nesprávnosť právneho záveru má spočívať v tom, že pri konštatovaní súdu, že úver je bezúročný a bezpoplatkový mesačná splátka istiny by predstavovala 103,16 eura a v takomto prípade pri tejto výške splátky nebol žalovaný v omeškaní s viac ako s dvomi splátkami. Ani s jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace, čo je však podľa žalovaného dôležitou otázkou, ktorá mohla mať tiež vplyv na posúdenie

možnosti veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Dôvodom bezúročnosti úveru malo byť aj to, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie tento prostriedok procesnej obrany nevyhodnotil.

9. Po oboznámení sa s obsahom listín zo spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť to, že by v jeho rozhodnutí nebola daná odpoveď na tie argumenty, ktoré mal žalovaný za podstatné odvolacie dôvody.

10. Súd prvej inštancie posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Žalobca tento názor súdu prvej inštancie nespochybnil nakoľko sa voči zamietavému výroku rozsudku neodvolal. Vychádzajúc z takto prijatého právneho záveru súdom prvej inštancie nie je však možné konštatovať, že posúdenie úveru ako úveru bezúročného, má vplyv na zmenu výšky splátky, ktorá bola v zmluve dohodnutá v sume 160,53 eura mesačne v tom zmysle, že by táto okolnosť mala znamenať to, ako žalovaný mienil, že výška mesačnej splátky mala predstavovať 103,16 eura a pokiaľ žalovaný veriteľovi na úhradu záväzku zo zmluvy uhradil 102,65 eura, že uvedené by malo znamenať to, že vo svojej podstate nebol v omeškaní s viac ako dvomi splátkami. Táto úvaha žalovaného by neznamenala iné, ako to, že bez posúdenia súdom by bolo na dlžníkovi vyhodnocovať prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a z toho vyvodzovať plnenie vlastných povinností.

11. Nezodpovedá realite ani tvrdenie žalovaného o tom, že v rozsudku má absentovať vyhodnotenie toho, kedy veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, má z neho vyplývať len upozornenie na možnosť odstúpenia od zmluvy. Je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku vyhodnotil a posúdil výzvu veriteľa z 03.12.2018, ktorou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. Nezodpovedá realite, vychádzajúc z obsahu tejto písomnosti, ktorá je označená ako tretia upomienka pokus o zmier (č.l. 56 spisu), že by z obsahu tejto písomnosti malo vyplývať, že veriteľ upozorňoval na možnosť odstúpenia od zmluvy a že podľa Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. mal byť upozornený na zámer uplatniť právo banky vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Z písomnosti VÚB, a.s., z 03.12.2018 nevyplýva upozornenie na možnosť odstúpenia od zmluvy. Zreteľne je uvedená v tejto písomnosti možnosť požadovať vrátenie celej sumy úveru pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, len ako ďalšia možnosť uvedené právo banky od zmluvy o úvere odstúpiť. Formulácia zvolená v písomnosti Všeobecnej úverovej banky, a.s. z 03.12.2018 nemohla u žalovaného vzbudiť neurčitost' v tom zmysle o aký úkon zo strany veriteľa v prípade nesplnenia výzvy pôjde, osobitne za situácie, ak v zmluve v bode 5 písm. b) je uvedené oprávnenie banky v prípade nesplácania úveru vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a rovnaké oprávnenie vyplýva aj z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli veriteľom žalovanému poskytnuté, o čom svedčí jeho podpis na formulári z 15.03.2018.

12. Odvolací súd, vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, uzatvára, že dôvody, ktoré mal žalovaný za dôvody, pre ktoré by mal byť nesprávny ten výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým mu uložil zaplatiť dlžnú sumu z úveru, ktorý mu bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu, a to bez úroku a bez poplatkov, je správny. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania odzrkadľujúci výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.